

28 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 784/88 & 869/88).

-
- 5 *Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Αποτελέσματα — Αναδρομικά, ουσιώδης χρόνος, επανεξέταση — Ο νομολογιακός κανόνας της Λύωνας κ.ά. v. Δημοκρατίας: συνέπειες της έκδοσής της και επανεξέταση πράξης στο παρόν.*
- 10 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Σοβαρό στοιχείο — Επαρκείς λόγοι για να παραγνωρισθεί.*
- 15 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Η συγκεκριμένη ερμηνεία του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης του Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού.*
- 20 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία τους εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ. — Ανάλογο και το πεδίο επεμβάσεως του Δικαστηρίου.*
- 25 *Αναθεωρητική Δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Εύλογα επιτρεπτή διοικητική πράξη — Επέμβαση σε διορισμό ή προαγωγή μόνο σε περίπτωση αποδείξεως έκδηλης υπεροχής του αιτητή έναντι του επιλεγέντος.*
- Οι αιτητές προσέβαλαν με τις προσφυγές την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών, αντ' αυτών, στη θέση Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας. Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν Προϊόν

επανεξέτασης και ο ένας εκ των λόγων ακυρώσεως ήταν η συμπεριλήψη στους υποψηφίους και των ενδιαφερομένων μερών που δεν μπορούσαν και δεν ήταν υποψήφιοι κατά τον ουσιαώδη χρόνο της αρχικής διαδικασίας πλήρωσης των επιδικίων θέσεων.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Κατά πάγια νομολογία η ακύρωση διοικητικής πράξης ανατρέχει κατά κανόνα στο χρονικό σημείο της έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης και επαναφέρει τα πράγματα στο νομικό και πραγματικό καθεστώς του χρόνου της έκδοσης της ακυρωθείσας διοικητικής πράξης. Η διοίκηση επομένως υποχρεούται να προβεί σε νέα κρίση βάσει του πραγματικού και νομικού καθεστώτος που ίσχυε κατά το χρόνο αυτό.

10

15

Όμως ταυτόχρονα, όπως αποφασίστηκε και από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου (βλέπε *Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*), εφόσον η νέα πράξη, ανεξάρτητα αν έχει αναδρομική ισχύ ή όχι, εκδίδεται κατά λογική ανάγκη στο παρόν και όχι στο παρελθόν, τα πραγματικά γεγονότα θα πρέπει εξ ανάγκης να λαμβάνονται υπόψη όπως έχουν διαμορφωθεί στο μεταξύ. Συνεπώς η Ε.Δ.Υ. ορθά θεώρησε τα συγκεκριμένα ενδιαφερόμενα μέρη ως υποψήφιους.

20

25

2. Είναι νομολογημένο ότι η σύσταση του προϊσταμένου του Τμήματος είναι σοβαρό στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από την Ε.Δ.Υ., η σύσταση δε αυτή δεν μπορεί εύκολα να παραγνωρισθεί χωρίς να δίδονται γι' αυτό επαρκείς λόγοι (βλέπε *Theodossiou v. Republic*, 2 R.S.C.C 44).

30

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως αναφέρεται στα σχετικά πρακτικά της Ε.Δ.Υ., λήφθηκαν δεόντως υπόψη οι συστάσεις του Τμηματάρχη, περιέχεται δε σ' αυτά επαρκής αιτιολογία γιατί οι συστάσεις αυτές δεν ακολουθήθηκαν από την Ε.Δ.Υ. ενόψει του καθήκοντος του διορίζοντος οργάνου να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για την υπό πλήρωση θέση.

35

40

3. Όπως αναφέρεται και στα επίδικα πρακτικά, δεν θεωρώ ότι η Ε.Δ.Υ. είχε υποχρέωση να αναφερθεί ειδικά στις αξιολογήσεις των αιτητών καθενός ξεχωριστά, το γεγονός δε αυτό δεν καθιστά ανεπαρκή η ελλιπή τη δοθείσα

αιτιολογία.

- 5 4. Η ερμηνεία που δόθηκε στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης είναι "ότι το προσόν πλεονέκτημα μετρά σε περίπτωση που υπάρχει ισοδυναμία όσον αφορά τα δύο κριτήρια, δηλαδή αξία και αρχαιότητα....".

10 Η φράση "ίσοι αναφορικά με τα υπόλοιπα κριτήρια για προαγωγή" αναφέρεται στα άλλα δύο νομοθετικά κριτήρια την αξία και αρχαιότητα. Η λέξη υπόλοιπα δεν μπορεί να παραγνωρισθεί (βλέπε *Φιλής κ.α ν. Δημοκρατίας*).

15 Αναμφίβολα με την πιο πάνω ερμηνεία θα ήταν παράλογο αν η Ε.Δ.Υ. λόγιζε το πλεονέκτημα προς όφελος κάποιου υποψήφιου μόνο στην περίπτωση που ο υποψήφιος αυτός ισοβαθμούσε με τους άλλους υποψήφιους στα δύο πιο πάνω κριτήρια, αλλά όχι και στην περίπτωση που ο αιτητής αυτός σαφώς υπερεπερέυσε των άλλων υποψηφίων στα δύο κριτήρια αυτά.

20 Συνεπώς στην περίπτωση του πρώτου αιτητή ήταν εύλογα επιτρεπτό στην Ε.Δ.Υ. να λάβει υπόψη της ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν και πλεονέκτημα, δεδομένου ότι υπερεπερέυσαν σαφώς του αιτητή αυτού στα δύο κριτήρια αξίας και αρχαιότητας.

30 Δεδομένου ότι η ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ., το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην κρίση της αυτή εκτός αν η ερμηνεία που δόθηκε από το διορίζον όργανο δεν ήταν λογικά επιτρεπτή.

- 35 5. Το καθήκον του Διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της υπό εξέταση υπόθεσης και δεν επεμβαίνει στην κρίση του αρμόδιου οργάνου αν η απόφαση που επεμβαίνει ήταν εύλογα επιτρεπτή ενόψει των γεγονότων της υπόθεσης. Σε περιπτώσεις δε προαγωγής ή διορισμού υπαλλήλου δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου
- 40 στην κρίση του αρμόδιου οργάνου εκτός αν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψηφίου που διορίστηκε (βλέπε *Μιλτιάδους κ.α ν. Δημοκρατίας*, Αγαθωρητική Έφεση 789).

45 Στην προκειμένη περίπτωση η επίδικη απόφαση λήφθηκε

ορθά και νόμιμα μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας της Ε.Δ.Υ., οι δε αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν την απαραίτητη έκδηλη υπεροχή για να δικαιολογείται οποιαδήποτε επέμβαση του Δικαστηρίου στην επίδικη απόφαση.

5

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038·

10

Theodossiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44·

Φιλή & Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3189·

15

Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318.

Προσφυγές.

20

Προσφυγές με τις οποίες προσβάλλεται η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), καθ' ων η αίτηση, με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας από 15/11/87 αντί των αιτητών.

25

Χρ. Κιτρομηλίδης, για τον αιτητή στην υπόθ. 784/88.

Γ. Πιττάτζης, για τον αιτητή, στην 869/88.

30

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Κ. Λοίζου, για τα ενδιαφερόμενα μέρη Σάββα Χρ. Ζένιου και Ανδρέα Κουρουσίδα.

35

Ε. Ευσταθίου, για το ενδιαφερόμενο μέρος Νίκο Κούλουμο.

40

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με τις προσφυγές αυτές προσβάλλεται η

απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας από 15/11/1987 αντί αυτών.

5

Στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 30/6/1988 η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να επανεξετάσει την από 15/11/1987 πλήρωση τεσσάρων θέσεων Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού, οι οποίες κατέστησαν κενές ύστερα από 10 την αναδρομική προαγωγή των κατόχων τους σε άλλες ίδιες θέσεις από 1/3/1984.

Στα πλαίσια της επανεξέτασης αυτής η Επιτροπή έκρινε ότι υποψήφιοι, εκτός από εκείνους που λήφθηκαν 15 υπόψη κατά την αρχική εξέταση της πλήρωσης των θέσεων από 15/11/1987, ήταν και οι Γεώργιος Σαββίδης, Αδάμος Νικηφόρου, Νίκος Κούλουμος, Σάββας Ζένιος και Ανδρέας Κουρουσίδης, οι οποίοι είχαν προαχθεί σε άλλες 20 ίδιες θέσεις από προγενέστερη ημερομηνία, αλλά η προαγωγή τους ακυρώθηκε στη συνέχεια από το Ανώτατο Δικαστήριο.

Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με τις 25 Εμπιστευτικές Εκθέσεις των Κουρουσίδα και Ζένιου και υιοθέτησε προηγούμενη απόφασή της να μην ληφθούν υπόψη οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις του Ζένιου για τα χρόνια 1980, 1981 και 1982 και του Κουρουσίδα, για το 1981 και 1982, επειδή είχαν αξιολογηθεί από αναρμόδιο 30 λειτουργό.

Επίσης, όσον αφορά τις Εκθέσεις γενικά όλων των υποψήφιων, αποφάσισε όπως στις περιπτώσεις όπου έγιναν τροποποιήσεις από Προσυπογράφοντες 35 Λειτουργούς χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες των Κανονιστικών Διατάξεων ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο.

Ο Διευθυντής του Τμήματος, αφού ενημερώθηκε για τα 40 πιο πάνω, έδωσε στην Ε.Δ.Υ. τις συστάσεις του όπου, αφού αναφέρθηκε στους υποψήφιους που είχαν το προβλεπόμενο από τα Σχέδια Υπηρεσίας πλεονέκτημα, σύστησε τους Γεώργιο Σαββίδα, Παναγιώτη Γιωργούδη, Νίκο Νεοφύτου και Μιχαήλ Βιολάρη ως τους καλύτερους

με βάση το σύνολο των τριών κριτηρίων.

Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. εξέτασε τις συστάσεις του Διευθυντή σε σχέση με τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων και τις γενικές παρατηρήσεις που αναφέροντο σ' αυτές. 5

Παρατήρησε δε ότι ενώ ο Διευθυντής κατά την αρχική εξέταση του θέματος στις 29/10/1987 είχε συστήσει και τους Φιλή, Σιακαλλή, Συμεού και Κλεάνθους, όχι όμως τον Βιολάρη που σύστησε τη φορά αυτή. 10

Στη συνέχεια ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψήφιων με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο και, αφού έλαβε υπόψη της τις Εκθέσεις των υποψήφιων, τα προσόντα τους και την αρχαιότητά τους, επέλεξε τα τέσσερα ενδιαφερόμενα μέρη για προαγωγή στην επίδικη θέση. 15

Η Προσφυγή Αρ. 784/88 στρέφεται εναντίον της προαγωγής των Ζένιου, Κούλουμου και Κουρουσίδη μόνο, ενώ η Προσφυγή Αρ. 869/88 στρέφεται εναντίον της προαγωγής και των τεσσάρων ενδιαφερόμενων μερών. 20

Στην Προσφυγή Αρ. 784/88 προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι εφόσον ο ουσιώδης χρόνος είναι η 15/11/1987, ημερομηνία από την οποία είχαν διοριστεί οι προκάτοχοι των θέσεων αυτών, σύμφωνα με τη νομολογία η Ε.Δ.Υ. κατά τη λήψη της απόφασής της θα έπρεπε να είχε λάβει υπόψη της τα δεδομένα και το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά την ημερομηνία αυτή ενώ αντίθετα κατά παράβαση των πιο πάνω, έλαβε υπόψη της τα ενδιαφερόμενα μέρη που κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν ήταν υποψήφιοι γιατί είχαν τότε ήδη προηγουμένως προαχθεί σε ανώτερη θέση. 25

Κατά πάγια νομολογία η ακύρωση διοικητικής πράξης ανατρέχει κατά κανόνα στο χρονικό σημείο της έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης και επαναφέρει τα πράγματα στο νομικό και πραγματικό καθεστώς του χρόνου της έκδοσης της ακυρωθείσας διοικητικής πράξης. Η διοίκηση επομένως υποχρεούται να προβεί σε νέα κρίση βάσει του πραγματικού και νομικού καθεστώτος που ίσχυε κατά το 30

χρόνο αυτό (βλέπε Δαγτόγλου - Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, γ/11 σελίδες 356-359).

- 5 Όμως ταυτόχρονα όπως αποφασίστηκε και από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου (βλέπε *Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*, Προσφυγή Αρ. 683/88 και απόφαση ημερομηνίας 14/6/1990) εφόσον η νέα πράξη, ανεξάρτητα αν έχει αναδρομική ισχύ ή όχι, εκδίδεται κατά λογική ανάγκη στο παρόν και όχι στο παρελθόν, τα πραγματικά
10 γεγονότα θα πρέπει εξ ανάγκης να λαμβάνονται υπόψη όπως έχουν διαμορφωθεί στο μεταξύ.

15 Συνεπώς η Ε.Δ.Υ. ορθά θεώρησε τα ενδιαφερόμενα μέρη αυτά ως υποψήφιους.

- 20 Ο επόμενος ισχυρισμός του αιτητή αυτού που προβλήθηκε επίσης και από τους αιτητές στην Προσφυγή Αρ. 869/88 είναι ότι η Ε.Δ.Υ. παραγνώρισε πλήρως τις συστάσεις του Διευθυντή χωρίς να δώσει προς τούτο επαρκείς λόγους.

- 25 Είναι νομολογημένο ότι η σύσταση του προϊστάμενου του Τμήματος είναι σοβαρό στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από την Ε.Δ.Υ., η σύσταση δε αυτή δεν μπορεί εύκολα να παραγνωρισθεί χωρίς να δίδονται γι' αυτό επαρκείς λόγοι (βλέπε *Theodossiou v. Republic*, 2 R.S.C.C. 44).

- 30 Στην προκειμένη περίπτωση όπως αναφέρεται στα σχετικά πρακτικά της Ε.Δ.Υ. λήφθηκαν δεόντως υπόψη οι συστάσεις του Τμηματάρχη, περιέχεται δε σ' αυτά επαρκής αιτιολογία γιατί οι συστάσεις αυτές δεν ακολουθήθηκαν από την Ε.Δ.Υ. ενόψει του καθήκοντος του διορίζοντος
35 οργάνου να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για την υπό πλήρωση θέση.

- 40 Όσον αφορά επίσης την Προσφυγή Αρ. 869/88 προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι η Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να αναφερθεί ειδικά στις αξιολογήσεις των Εμπιστευτικών Εκθέσεων των αιτητών ώστε να φαίνεται αν πράγματι οι προαχθέντες είχαν καλύτερη βαθμολογία από αυτούς, είναι δε η θέση τους ότι ιδιαίτερα στην περίπτωση του ενδιαφερόμενου μέρους Κούλουμου, ότι η

Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να αναφέρει τη βαθμολογία του για τα τελευταία τρία χρόνια πριν τις προαγωγές, προφανώς όπως ισχυρίζεται γιατί "η βαθμολογία του ήταν χαμηλή κατά την περίοδο αυτή".

5

Και αυτός ο ισχυρισμός είναι ανεδαφικός. Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος Κούλουμο γίνεται ειδική αναφορά στα πρακτικά της Ε.Δ.Υ. ότι η βαθμολογία του από το 1981 μέχρι και το 1986 ήταν συνέχεια "Εξαιρετος" (το 1979 και το 1980 ήταν "Λίαν Καλός" ...)

10

Όσον αφορά τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη γενικά από τους φακέλους των Εμπιστευτικών Εκθέσεων που ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. κατά τον ουσιαώδη χρόνο, σαφώς προκύπτει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν καλύτερες αξιολογήσεις από τους αιτητές.

15

Όπως αναφέρεται και στα επίδικα πρακτικά, δεν θεωρώ ότι η Ε.Δ.Υ. είχε υποχρέωση, όπως ο πιο πάνω ισχυρισμός, να αναφερθεί ειδικά στις αξιολογήσεις των αιτητών καθενός ξεχωριστά, το γεγονός δε αυτό δεν καθιστά ανεπαρκή ή ελλειπή τη δοθείσα αιτιολογία. Γι' αυτό ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί.

20

Και τέλος είναι η θέση του αιτητή στη Προσφυγή Αρ. 784/88 ότι η Ε.Δ.Υ. εσφαλμένα θεώρησε ως πλεονέκτημα το μεταπτυχιακό προσόν που κατείχαν τα ενδιαφερόμενα μέρη γιατί, όπως ισχυρίζεται ο αιτητής αυτός σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας το πλεονέκτημα του πανεπιστημιακού προσόντος μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνο όταν οι υποψήφιοι είναι ίσοι αναφορικά με τα υπόλοιπα κριτήρια αξία και αρχαιότητα. Και δεδομένου ότι ο αιτητής αυτός ήταν αρχαιότερος των ενδιαφερόμενων μερών η Ε.Δ.Υ. εσφαλμένα έλαβε υπόψη της το πλεονέκτημα του πανεπιστημιακού προσόντος. Στη δε Προσφυγή Αρ. 869/88 ο ισχυρισμός σε σχέση με το σημείο αυτό είναι ότι εφόσον σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας το πλεονέκτημα του πανεπιστημιακού προσόντος λογίζεται μόνο αν οι υποψήφιοι είναι ίσοι όσον αφορά τα υπόλοιπα κριτήρια, η Ε.Δ.Υ. ενήργησε κάτω από πλάνη, δεδομένου ότι η ύπαρξή του δόθηκε ως αιτιολογία για την παραγνώριση των συστάσεων του Διευθυντή.

25

30

35

40

5 Στα πρακτικά της επίδικης απόφασης περιέχεται επαρκής αιτιολογία γιατί η Ε.Δ.Υ. δεν υιοθέτησε τις συστάσεις του Διευθυντή. Εν πάση περιπτώσει θα πρέπει ν' αναφερθεί στο σημείο αυτό ότι εκτός από τον αιτητή στην Προσφυγή Αρ. 869/88 **Γεωργούδη** οι υπόλοιποι αιτητές δεν έχουν τέτοια σύσταση.

10 Σχετικά με τους υποψήφιους, από το περιεχόμενο των φακέλων που είναι ενώπιόν μου προκύπτει ότι ο αιτητής Αλεξανδράκης είναι από πλευράς αρχαιότητας νεώτερος στην προηγούμενη θέση των ενδιαφερόμενων μερών στην προσφυγή του, τα οποία έχουν επίσης καλύτερες Εμπιστευτικές Εκθέσεις έχοντας αξιολογηθεί ως "Εξαιρετοι" στις τελευταίες πέντε Εμπιστευτικές Εκθέσεις
15 σε σύγκριση με τον αιτητή αυτό που αξιολογήθηκε ως "Εξαιρετος" τα τελευταία τρία μόνο χρόνια, ενώ προηγουμένως ήταν "Λίαν Καλός".

20 Επομένως ο αιτητής αυτός είναι από απόψεως αρχαιότητας και αξίας υποδεέστερος των ενδιαφερόμενων μερών και χωρίς ακόμα να ενεργεί ως πλεονέκτημα προς όφελός τους το πανεπιστημιακό τους προσόν.

25 Η ερμηνεία που δόθηκε στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης είναι "ότι το προσόν πλεονέκτημα μετρά σε περίπτωση που υπάρχει ισοδυναμία όσον αφορά τα δύο κριτήρια, δηλαδή αξία και αρχαιότητα

30 Η φράση "ίσοι αναφορικά με τα υπόλοιπα κριτήρια για προαγωγή" αναφέρεται στα άλλα δύο νομοθετημένα κριτήρια την αξία και αρχαιότητα. Η λέξη υπόλοιπα δεν μπορεί να παραγνωρισθεί" (βλέπε **Φιλής κ.α. ν. Δημοκρατίας**, Υπόθεση Αρ. 671/90 κ.λ.π., ημερομηνίας
35 30/9/1991).

40 Αναμφίβολα με την πιο πάνω ερμηνεία θα ήταν παράλογο αν η Ε.Δ.Υ. λόγιζε το πλεονέκτημα προς όφελος κάποιου υποψήφιου μόνο στην περίπτωση που ο υποψήφιος αυτός ισοβαθμούσε με τους άλλους υποψήφιους στα δύο πιο πάνω κριτήρια, αλλά όχι και στην περίπτωση που ο αιτητής αυτός σαφώς υπερεφερούσε των άλλων υποψηφίων στα δύο κριτήρια αυτά.

Συνεπώς καταλήγω στο συμπέρασμα ότι στην πιο πάνω περίπτωση του αιτητή Αλεξανδράκη ήταν εύλογα επιτρεπτό στην Ε.Δ.Υ. να λάβει υπόψη της ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν και πλεονέκτημα, δεδομένου ότι υπερτερούσαν σαφώς του αιτητή αυτού στα δύο κριτήρια αξίας και αρχαιότητας. 5

Όσον αφορά την Προσφυγή Αρ. 869/88 όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν σαφώς των αιτητών έχοντας υψηλότερες αξιολογήσεις στις Εμπιστευτικές τους Εκθέσεις. 10

Από απόψεως αρχαιότητας το ενδιαφερόμενο μέρος Σαββίδης είναι αρχαιότερος όλων των αιτητών στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα 1ης Τάξης, τα δε υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη διορίστηκαν στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα 1ης Τάξης κατά την ίδια ημερομηνία με τους αιτητές. Σε σχέση με την προηγούμενη θέση Κτηματολογικού Γραφέα 2ης Τάξης οι Ζένιος και Κούλουμος είναι αρχαιότεροι του αιτητή Φιλή είναι όμως νεότεροι των τριών άλλων αιτητών, οι μεν Ζένιος και Κούλουμος κατά τρία χρόνια, ο δε Κουρουσίδης κατά τρία χρόνια και εννέα μήνες. 15 20

Δεδομένου ότι η ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ., το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην κρίση της αυτή εκτός αν η ερμηνεία που δόθηκε από το διορίζον όργανο δεν ήταν λογικά εφικτή. 25

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω δεν απαιτείται ακριβής μαθηματική ισότητα του κάθε μεμονωμένου κριτηρίου αλλά, όπως είναι η εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, το πλεονέκτημα πρέπει να λογίζεται εφόσον στα δύο κριτήρια αξία και αρχαιότητα, λαμβανόμενα μαζί, οι υποψήφιοι κρίνονται ισοδύναμοι. Συνεπώς ουδεμία παρερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας υπάρχει ή πλάνη σχετικά με αυτά. 30 35

Το καθήκον του Διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της υπό εξέταση υπόθεσης και δεν επεμβαίνει στην κρίση του αρμόδιου οργάνου αν η απόφαση που λήφθηκε ήταν εύλογα επιτρεπτή ενόψει των 40

- γεγονότων της υπόθεσης. Σε περιπτώσεις δε προαγωγής ή διορισμού υπάλληλου δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου με την κρίση του αρμόδιου όργανου εκτός αν
- 5 ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψήφιου που διορίστηκε (βλέπε *Μιλτιάδους κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Αναθεωρητική Έφεση 789 κ.λ.π., απόφαση ημερομηνίας 30/5/1989).
- 10 Στην προκειμένη περίπτωση ενόψει των πιο πάνω έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας της Ε.Δ.Υ., οι δε αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν την απαραίτητη έκδηλη υπεροχή για να
- 15 δικαιολογείται οποιαδήποτε επέμβαση του Δικαστηρίου στην επίδικη απόφαση.

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.

20

- Οι αιτητές να πληρώσουν τα έξοδα των καθ' ων η αίτηση ως εξής. Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 784/88 να πληρώσει το ένα τρίτο των εξόδων. Οι αιτητές στην Προσφυγή Αρ. 869/88 να πληρώσουν τα υπόλοιπα έξοδα
- 25 κατά ίσο ποσοστό.

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.